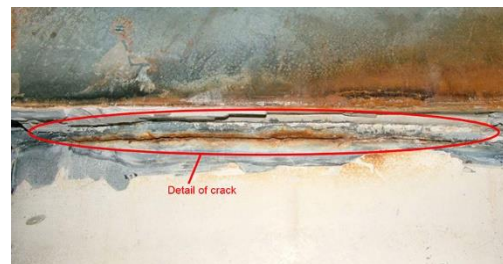

Tegen de tijd dat deze Toerzeilen in de bus valt, bereiden velen van ons zich al voor op het uit het water halen van de boot en het winteronderhoud. Het is wel een goed idee om eens goed naar de kielophanging te kijken, dit naar aanleiding van de berichten over boten die hun kiel verliezen al dan niet met fatale afloop voor de bemanning.

Dit artikel is zeker geen allesomvattend verhaal over hoe je die inspectie zou kunnen doen, maar is slechts bedoeld om je attent te maken op het probleem. Het is raadzaam om in elk geval de kielbouten te inspecteren op roestvorming.

Soms is het afbreken van de kiel te wijten aan een constructiefout zoals bij de Max Fun 35. Met de boten waar de meesten van ons varen zal dat niet zo gauw het geval zijn.

In het geval van de Capella – de boot van Frans Maas die verleden jaar augustus verongelukte door een afgebroken keil - was het zeer waarschijnlijk dat de kiel al beschadigd was door een grondberoering voor het ongeval plaatsvond. Ook vertoonden de bouten van de kielophanging tekenen van vermoeidheid. Zeker na een grondberoering is het raadzaam om goed naar de kielophanging te kijken. Omdat de kiel dan meestal naar achteren gedrukt wordt zullen er haarscheurtjes ontstaan aan de binnenkant van de romp achter de kiel, rond de kielbouten of in de wrangen.

Dit soort inspecties kan allemaal ook gebeuren als de boot in het water ligt. Als de boot uit het water is, is het ook mogelijk om de overgang van de kiel naar de romp goed te bekijken. Sommige kielen zijn ingepakt in polyester, als er dan schade is kan er vocht bij de ijzeren kiel komen. Dit is meestal geen probleem.

Ook zonder voorgaande grondberoering kan het geen kwaad om geregeld de kielbouten te inspecteren op roestvorming en de romp eromheen op haarscheurtjes. In het algemeen geldt, in geval van twijfel raadpleeg een expert, die kan advies geven over wat er eventueel moet gebeuren.